

pren els serveis mèdics, del públic, de corporacions oficials i privades, etc. No mancava tampoc la defensa de la nostra dignificació, exercint accions de repulsa contra els companys que no anaven pel bon camí.

Després anaren concretant-se els punts essencials del nostre programa, i s'obtingueren èxits que, més que per la seva importància intrínseca, eren falaguers pel que prometien en un esdevenidor no molt llunyà. La limitació dels reglaments del Sindicat féu impossible de seguir la profitosa tasca que començarem sense més armes i sense tenir altres sancions que la persuasió i el repudiament col·lectiu, en cas necessari i dolorós dels extraviats.

Aleshores es plantejà el problema de posar en pràctica tota iniciativa que caigués dintre les atribucions limitades que s'havien deixat a la nostra acció sindical. La Caixa de Beneficència, la Secció de préstecs, l'estudi de l'assegurança de vellesa, la cooperativa de material, nasqueren a l'impuls d'una voluntat unànime que cercà sòlids motius que donessin més abast a l'existència del Sindicat.

Solament amb la Mutual podríem estar satisfets de la nostra obra, però les altres seccions ens diuen que els aspectes de protecció i defensa mútua són amplíssims, tant, que és segur que no hem encara atinat en tots ells.

Moltes vegades he pensat que les limitacions que ens foren assenyalades, han estat un bé per la consolidació del Sindicat. Bé en sentit de què, evitant divorcis i escissions derivats d'una lluita contra les persones, ens ha permès d'unir-nos més fermament en la mútua protecció. I quan un membre d'un estament o professió, rep beneficis, de qualsevulla mena que siguin, de tot l'estament o professió reunits en col·lectivitat, sens dubte que ha de reflexionar poc o molt en els mateixos i n'ha de pervenir aquest esperit de classe que el solidaritza amb els companys, que no significa dany o oposició per als altres membres de la societat humana, sinó reciprocitat en tots els ordres amb els companys de professió. Si hom no reflexiona, no és difícil que aquest esperit de solidaritat de classe, foragitant l'individualisme absolut i egoista, es formi sense que el mateix individu se n'adoni.

Convé d'aprofitar aquest esperit, l'existència del qual és indubtable. En part serà l'esperit sindical al que aspiràvem, i ell ens permetrà d'entrar

de ple en l'obra mèdico-social, que també és una de les fites més glorioses del Sindicat.

En tota aquesta evolució feta a la quieta, el BUTLLETÍ hi ha tingut una part importantíssima. Procurem que la seva obra sigui sempre tan profitosa com fins ara, ja que, si ho és, tindrem la prova evident de què al Sindicat, del qual és portaveu, hi batega una ànima per tal d'assegurar, un dia o altre, la realització de totes les iniciatives que han de permetre al metge la seva independència econòmica i la seva llibertat espiritual, les quals han d'ésser garantia del pràctic amb personalitat pròpia i mereixedor altra vegada del prestigi i autoritat d'antany, avui, en la nostra època capgiradora de valors, un xic malparats.

M. CABEZA

Primer Vice-secretari del Sindicat

* * *

PASSATS els primers anys, l'entusiasme fonamentat en el foc intern dels iniciadors i primers seguidors del Sindicat, semblava que havia d'esmortir-se pel xoc amb les dures realitats; però és tal la força vital que el Sindicat porta en si, que, malgrat de què el nostre Sindicat no ha pogut portar a la pràctica només que una gran part de la seva obra econòmica, la nostra fe en el gran organisme no ha minvat gens.

La Mutual i la Caixa de Crèdit, la Cooperativa i la Caixa de Beneficència, són coses grans i la base de més grans coses; són l'eix i les rodes del carro que tenen que permetre l'assoliment del fi del Sindicat, però no són la seva fita, la seva Meca, el seu camí.

El camí, és la defensa professional; la fita a la qual el Sindicat ha de procurar acostar-se, és la d'aconseguir una perfecta harmonia entre els companys per tal de què d'aquesta en neixi una unió perfecta, garantia de què l'estament en les lluites socials quedi col·locat allà on pels seus formidables mèrits morals li correspongui dins una justa societat.

L'organisme sindical està prou cimentat, té ideologia viva suficient per aconseguir-ho.

J. ABELLÓ

Tercer Secretari del Sindicat